

Paraules del MH Sr. Pasqual Maragall a l'acte amb motiu del 150è aniversari del naixement del president Francesc Macià i Llussà

Parlament de Catalunya - 10 de setembre de 2009

Moltes gràcies.

M. Hble. President, M Hble. President Pujol, M Hble. President del Parlament, Sr. Alcalde, Srs. Consellers, estimats amics.

És amb una certa emoció que avui retem homenatge a una persona que va ser, ben segur, una de les que d'una forma més clara i categòrica, diria jo, van iniciar el camí de l'autonomia de Catalunya.

Una persona a la qual no li va ser fàcil arribar al que després es va poder tenir. Una persona que va enviar al seu col·laborador íntim, Jaume Carner, justament a Madrid, i aquesta va ser una de les primeres ocasions a les que hem hagut d'anar a Madrid, a veure si Catalunya era reconeguda com a nació, com a nacionalitat. Es va haver de trobar amb una negativa, amb una negativa que, en aquell moment, era bastant categòrica. Ens hi hem tornat a trobar sovint, Presidents consegüents ens hem tornat a trobar en aquestes situacions. Tot i que sempre ajudats per gent que han intervingut positivament.

Però en Macià va ser el primer, l'avi. Va ser qui d'alguna manera ens ha servit després de referent i és just que nosaltres ara puguem dir que som, d'alguna manera, els seus hereus. Catalunya després ha fet totes les passes que ha fet, però ja sabeu que no s'acaben mai d'aconseguir del tot els objectius que volem.

Tornem a estar, un altre cop, com en aquella ocasió en la que el Carner va haver de preguntar al President Macià, què havia de fer davant dels entrebancs que se li posaven a Madrid.

Tornem a estar en una situació en la que no sabem si aquell Estatut que varem aprovar, ara farà una colla d'anys, i que varem referendar, s'haurà de tornar a referendar. Perquè si el toquen, evidentment, en el referèndum en el que jo vaig votar que si, i tothom és lliure de votar en aquell moment el que pensi que s'ha de fer, en cas de ser modificat, s'haurà de preguntar novament a aquells que el varem referendar si el volem o no. Perquè ja no serà el mateix.

No vull involucrar la memòria del President Macià amb una qüestió posterior, menys heroica, diguem-ho clarament, perquè el que ells van haver d'enfrontar no és ni molt menys comparable amb les dificultats que nosaltres hem tingut. Algunes de molt importants, el President Pujol, com sabeu, va passar per la presó, cosa que al seu successor ja no li va passar, va tenir algunes dificultats, però no aquelles.

De manera que el President Macià, avui t'honorem amb orgull. Ens agradaria ser fidels al teu llegat, sabem que serà difícil. Però sabem també que les persones que avui estan davant de la Generalitat maldaran per aconseguir-ho.

Moltes gràcies.